

tjent i 24 Aar i Hæren, havde han ingen Pension. Han kom saa til Rigsdagen for en Del Aar siden, og Rigsdagen var ogsaa saa velvillig at henvise Andragendet, saa han fik en Understøttelse paa 300 Kr. Nu er den gamle Mand 76 Aar, og nu kommer han og beder Ministeren og Rigsdagen, om han ikke kunde faa en Smule Tillæg til disse 300 Kr., som jo hverken ere til at leve eller dø af. Ministeren har i Udvalget stillet sig venlig til Sagen, og Udvalget er enigt om at henvise denne Sag til den ærede Forsvarsminister.

Det næste Andragende er Andragendet Nr. 37 (Indstillingen Nr. 7) fra Bestyrelsen for Kvindernes Soldaterhjem i København om Tilskud til Indretning af Soldaterhjem i 5 af de største Kaserne i København. De ville nemlig indrette Soldaterhjem i Husarkasernen, Ingeniørkasernen, Vildersgades Kaserne, den ny Kaserne paa Amager og Sølvgadens Kaserne. De have saa henvendt sig til Ministeriet, og skønt Ministeriet i Princippet selvfølgelig gerne vil være med til at gøre det saa godt for Soldaterne som muligt og skabe saa hyggelige Forhold i Kaserne som muligt, saa har det dog trykket sig noget ved Sagen, da det vil medføre en større Udgift, idet der nemlig skal indrettes Lokaler paa Kaserne, og i disse Lokaler bor der for Tiden Underofficerer. Ministeriet oplyser i de Bilag, som vedlægges, at det vil have til Følge, at 12 Lejligheder for gifte og 3 for ugifte maa tages fra de vedkommende, og naar disse Underofficerer skulle ud i Byen og bo, maa de naturligvis have Huslejegodtgørelse. Dette vil medføre en Udgift een Gang for alle af 16,000 Kr. til Indretning og en aarlig Udgift af 3,000 Kr. til Kvartergodtgørelse foruden en aarlig Erstatning til de udflyttede Underofficersfamilier. Det vil alt-saa blive en ikke saa lille økonomisk Historie, og derfor kan jeg saa godt forstaa, at Ministeriet i sin Skrivelse til de paa-gældende Andragere, uagtet det sympatiserer med Tanken, har meddelt, at det foreløbig ikke kunde gaa med til en saa stor Udgift. Vi vide jo nok, at saa fik Ministeriets Modstandere et Nummer mere i Lirekassen om, at Militærudgifterne stige. Det kan ogsaa have været en Grund til, at den ærede Minister har været lidt forsigtig i denne Sag. Vi have nu behandlet Sagen i Finansudvalget og konfereret med Ministeren om den, og Ministeren har stillet sig, saa vidt mulig, velvillig til Tanken. Vi ere vistnok alle enige om, at det var rart, om denne Tanke kunde realiseres

uden alt for stor Bekostning, og Ministeren er da ogsaa villig til at modtage dette Andragende til Undersøgelse. Naar Ministeren faar det undersøgt, kunde det være, at der kunde komme et Resultat ud af Sagen med saa smaa Midler som muligt. Med disse Par Ord skal jeg anbefale dette Andragende.

Saa er der et Andragende til Marineministeriet, nemlig Andragendet under Nr. 15 fra Foreningen af 8. April 1873 for Tilvejebringelsen af en Alderdomsbolig til Søværnets Underklasser. Som ærede Medlemmer ville se, naar de læse Betænkningen, er dette Andragende under Nr. 15 meget udførligt refereret, og jeg skal derfor ikke fordybe mig stærkt i det. Foreningen skriver, at den under 9. Oktober 1905 har ansøgt Marineministeriet om en aarlig Understøttelse paa 700 Kr. til Fremme af Foreningens Formaal. Ministeriet beklagede i Skrivelse af 19. November imidlertid ikke at have disponible Midler til at kunne gøre noget. Bestyrelsen slutter sit Andragende med at anføre, at saa vidt det kan forudses, vilde en aarlig Understøttelse paa 700 Kr. kunne hjælpe Foreningen ud over Vanskelighederne, og en saadan Hjælp til Foreningen vil omtrent svare til en Understøttelse af ca. 1 Kr. om Maaneden for hvert Medlem og hver Enke, der har Alderdomsbolig i Foreningens Ejendomme. Da Udvalget har Interesse for denne Sag og gerne vil støtte disse Folk, og da Ministeren ved Konferencen ogsaa har stillet sig meget velvillig til Sagen, anbefaler Udvalget at henvise dette Andragende til Forsvarsministeren.

Med disse faa Ord skal jeg paa Udvalgets Vegne anbefale de 3 Andragender, der foreslaas henviste til Forsvarsministeren.

Forsvarsministeren (*J. C. Christensen*): Jeg kan ganske kort slutte mig til den ærede Ordfører, idet jeg kan udtale, at jeg kan tage imod de Indstillinger, der ere komne fra Finansudvalget. Hvad specielt afskediget Oversergent Reinecke angaar, da haaber jeg at kunne imødekomme Andragendet ved at stille Forslag til Tilægsbevillingsloven. Finanslovbehandlingen er jo kommen saa vidt, at man ikke kan stille Forslag dertil nu, men et Forslag om en lille Forhøjelse paa Tillægsbevillingsloven vil jo altsaa finde Tilslutning fra Finansudvalgets Side. Det samme kan maaske blive Tilfældet med Andragendet fra Søværnets Underklasser om deres Alderdomsbolig; dog maa jeg her bemærke,